

INGEZONDEN.

HET VOORSTEL D. DER AFDEELING LEIDEN INZAKE
HET ARBEIDSCONTRACT 1).

Aan het bestuur der afdeling.

Geachte collegae,

Naar aanleiding der toelichting door het hoofdbestuur in zijn praeadvies omtrent het voorstel Leiden gegeven, adviseert de afdeulingsraad de afdeling haar voorstel in te trekken. Immers bij nauwgezette lezing van het schrijven van den secretaris van het hoofdbestuur d.d. 13 Nov. 1908 (zie *Tijdschrift voor Geneeskunde* d.d. 28 Nov.) werd inderdaad door het hoofdbestuur geen advies gegeven, omtrent het „al of niet opnemen van inwonend personeel in „ziekenfondsen” 2), al moge deze [vraag o.i. wel als de meest directe vraag beschouwd worden, die zich voor ons geneeskundigen aan de werking van de wet op het arbeidscontract vastknoopt. Toch stelt de afdelingraad er prijs op de volgende opmerkingen te maken, eensdeels om de indiening van het voorstel Leiden te rechtvaardigen, anderdeels ter voorbereiding van de behandeling der verschillende desbetreffende andere voorstellen ter algemeene vergadering.

Reeds sinds *Juli* 1908 was het arbeidscontract bij den afdeulingsraad aan de orde; 5 Augustus ontving de raad dienaangaande een schriftelijk rechtsgeleerd advies, waarin de sluiting der gewone ziekenfondsen voor inwonend personeel werd aangeraden; 30 September mocht de afdeulingsraad hierover met den secretaris van de *centrale commissie in zake beroepsbelangen* overleggen, en van dezen vernemen, dat die commissie van zins was aan het hoofdbestuur voor te stellen, dat de geneeskundigen behandeling van inwonende dienstboden, gedurende de verplichte zes weken, na de invoering van de wet op het arbeidscontract zou geschieden volgens tarief ongeveer gelijk aan dat der Rijksverzekeringbank.

Allerminst hebben wij redenen te veronderstellen, dat de centrale commissie haar voornemen niet zou hebben ten uitvoer gebracht. Nog minder mogen wij aannemen, dat het hoofdbestuur de desbetreffende voorstellen niet urgent zou hebben geacht. Wij voor ons zijn zoowel toen als nu te zeer van die urgentie doordrongen. Het was o.i. onaannemelijk, dat het hoofdbestuur, *einde September* aan dit vraagpunt langs officieelen weg herinnerd, het niet zijn plicht zou hebben geacht zoo spoedig mogelijk aan de leden onzer maatschappij leiding te geven.

Immers het was behoorlijk, dat wij allen ons daarover tijdig tegenover het publiek konden uitspreken. Bovendien kon slechts door zulk een leiding veel nutteloos geschrijf, dat anders wel moest volgen en dat ons slechts kon schaden, voorkomen worden.

Den *10den October* kondigt het hoofdbestuur dan ook aan, dat het den

1) Op verzoek van het bestuur der afdeling Leiden en O. onzer maatschappij wordt dit schrijven van den afdeulingsraad aan de afdeling hier opgenomen.

Redactie.

2) Dit zijn de woorden door het hoofdbestuur in zijn toelichting gebezigd.

den October in overleg met de centrale commissie vergaderd heeft en innen enkele weken de *in deze zaken* — aldus onwillekeurig onze lezing — te volgen gedragslijn zal publiceeren.

Elk volgend nummer van het *Tijdschrift* wordt door ons met toenemende teleurstelling ter zijde gelegd, totdat ten laatste den 28sten November de reeds zoolang verbeide bekendmaking verscheen.

Daarin nu meenden wij te lezen, „dat de geneeskundigen mogelijke geldelijke „voordeelen, die in het algemeen uit de wet op het arbeidscontract zouden „voortvloeien, — een geldelijk voordeel, dat destijds in de memorie van „antwoord ook door de regeering den geneeskundigen is toebedacht — zouden „moeten terzijde stellen”. Nogmaals wij lazen onjuist, maar wij meenden *bon entendeur* te zijn, omdat wij zoowel op zakelijke als op principiële gronden een uitspraak van het hoofdbestuur mochten en moesten verwachten.

Toen verscheen in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* van 19 December een schrijven van onzen secretaris dr. VAN RHIJN, in welk schrijven het nog geheel braak liggende veld in oogenschouw werd genomen. Het hoofdbestuur *blijft* zwijgen.

Daarna wordt in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* d. d. 2 Januari als voorbeeld ter navolging medegedeeld, dat men in Haarlem reeds den 16den October de handen aan den ploeg heeft geslagen.

Het hoofdbestuur *blijft* zwijgen. Maar de voorzitter van het hoofdbestuur — neen niet de voorzitter, want prof. KOUWER is sinds 1 Januari afgetreden — prof. KOUWER dus geeft d. d. 4 Januari een — laat ons zeggen — krachtige uiteenzetting van *zijn* zienswijze. Het hoofdbestuur *blijft* zwijgen.

Eerst nu 27 Maart, twee maanden na het inwerkingtreden der wet, verklaart het hoofdbestuur zich nog nimmer over de voor ons eerste en meest directe gevolgen der wet te hebben uitgesproken, want „het zou zich schamen met „zoo enkele woorden een advies te geven over het straks bedoelde belangrijke „punt”. Daarom stelt het thans einde Maart 1909 voor *aan de centrale commissie voor de beroepsbelangen*, die September 1908 na onderzoek voorstellen deed, *op te dragen*:

„De werking van de wet op het arbeidscontract, voorzover die de geneeskundigen raakt, te onderzoeken en in haar rapport aan te geven op welke „wijze zij meent, dat in dezen het best de belangen van patiënten en „geneeskundigen, zoowel in de steden als op het platteland, behartigd kunnen „worden”.

Aldus zal het hoofdbestuur gelegenheid vinden nog een vol jaar, wat de zaak zelve betreft, te blijven zwijgen en ons geneeskundigen zonder leiding te laten voortdolen. Wij zullen dan voortgaan met schrijven, voorzeker zéér tot nadeel van het prestige van onzen stand.

Met het bovenstaande is het allerminst onze bedoeling te zeggen, dat wij meenen dat in het algemeen een verwijt van gebrek aan diligentie aan het hoofdbestuur eenigszins gerechtvaardigd zou zijn; maar wij hebben bij alle waardeering voor de omvangrijke werkzaamheden van het hoofdbestuur in het belang der maatschappij, in het licht willen stellen, dat wij met de houding van het hoofdbestuur inzake het arbeidscontract ons niet kunnen vereenigen.

Namens den Afdeeliningsraad,

A. VAN RHIJN, *Secretaris.*